

VINDEIROS CONCERTOS

Luns 15 de outubro 20:00 h. | Sala de Exposicións do Auditorio, Cangas

A EXPOSICIÓN NEGRA Vertixe Sonora

Sábado 27 de outubro 20:00 h | Igrexa de San Bartolomé, Pontevedra

VEREDAS Ricard Capellino

Sábado 3 de novembro 18:30 h | Auditorio Marín Códax, Vigo

MIGRACIONES Espai Sonor

Luns 5 de novembro 20:30 h. | Igrexa de San Francisco, Pontevedra

LIBRO DE ESCOITAS Thomas Piel

Martes 8 Outubro 18:30h.
 BASÍLICA DE SANTA MARÍA
 PONTEVEDRA
 LIÑAS PARA LINDA
 Linda Jankowska

A violinista polaca Linda Jankowska residente en Manchester e cofundadora do Distracfold ensemble presenta neste programa tres obras para violín só de Pablo Vergara, Yoshiaki Onishi e Pierluigi Billone.

En Liñas para linda que da título ao programa, Pablo Vergara pon o énfase nos cambios experimentados pola materialidade sonora da liña mentres se desliza, coma se se tratase dun obxecto físico que reflectise a luz de diferentes xeitos. Onishi pola homenaxea a Johann Sebastian Bach, concretamente á súa Partita No. 2. E Billone propón un estudo do batimento, ese temblor que xurde da atracción, do magnetismo, entre dúas alturas moi pretas que non se chegan a fundirse no unísono.

PABLO VERGARA *Liñas para Linda*, para violín solista, 2017
 YOSHIAKI ONISHI *Parti...*, para violín solista, 2012-2014

(pausa curta)

PIERLUIGI BILLONE *Equilibrio.Círculo*, para violín solista, 2014

PROMOVE:

Vicerreitoría do
 Campus de Pontevedra
 Universidade de Vigo

vertixe
 sonora

PATROCINA:

CONCELLO DE
 PONTEVEDRA

AS OBRAS

PABLO VERGARA *Liñas para Linda* 2017

Liñas para Linda é froito dunha colaboración con Linda Jankowska entre 2015 e 2017. O proceso foi marcado pola investigación, probas e discusión de ideas, xestos de son e materiais, tendo varias tentativas falladas para construír unha linguaxe deles. Logo veu unha etapa de maior escoita interna e externa, na que se decantaron xestos e cursos no propio traballo. A peza flúe a través de liñas móbiles de curvatura lenta, sinuosa e fráxil, expresiva. Ponse o énfasis nos cambios experimentados pola materialidade sonora da liña mentres se desliza, coma se tratásese dun obxecto físico que reflectise a luz de diferentes xeitos, producindo un efecto iridiscente no seu paso. Así, esta liña física imaxinaria ou concreta (a cadea) produce varios sons simultáneos (luces) en relación directa coa presión aplicada pola man esquerda, moitas veces intermedia (entre o normal e frotar). A tendencia ao descenso no comportamento das liñas, a unha caída lenta, alude ao pasaxeiro, á distancia, á perda.

A peza está dedicada a Linda con gratitude e admiración.

Pablo Vergara

YOSHIAKI ONISHI *Parti...*, para violín solista, 2012-2014

Parte... forma parte dun ciclo de instrumentos de corda, derivado da necesidade de desenvolver o mundo sonoro da miña obra *Culs-de-sac* (2009) para cuarteto de corda.

O aspecto colaborativo desempeña un papel importante no proceso de composición: o presente traballo foi elaborado con Ari Streisfeld (segundo violín do Cuarteto JACK), tras varios encontros nos que, ademais de gravar, discutimos sobor de diferentes obras para violín (de Bach ata os nosos días).

Escribir este traballo significaba dalgunha maneira confrontar o mundo fértil desta literatura para violín, o que me levou moito tempo dada a persistencia da cuestión “despois de todas estas pezas, que podo dicir”

É a miña forma de dar homenaxe á *Partita No. 2* Johann Sebastian Bach é para min unha das historias de éxito da escrita polifónica para instrumento principalmente monódico a través do cal a súa profunda interioridade está acendida. Tomando a Bach como inspiración (e por suposto tamén Berio, cuxas secuencias tratan o fenómeno da polifonía aplicada aos instrumentos monódicos), tamén coloqueei os meus materiais musicais en terreo polifónico. Así, hai na miña peza pasaxes contrapuntísticas de varios tipos, incluídas algunhas formadas por xestos e lugares nos que os timbres foron tratados conscientemente de forma polifónica.

Yoshiaki Onishi

PIERLUIGI BILLONE *Equilibrio.Círculo*, para violín solista, 2014

Trátase dun violín cunha encordado completamente diferente ao habitual: tres cordas IV e unha corda III. A afinación tamén é particular e inclúe un ámbito estreito: Mi, Fa, Sol, Re. A manipulación da man esquerda nas cordas é inusual: cada dedo actúa case sempre en dúas cordas ao mesmo tempo, polo que o son máis básico xa é unha dobre corda e contén batimentos. A técnica do arco é a do violín e viola modernos, coa súa riqueza de posibilidades. A velocidade típica da articulación e o virtuosismo exacerbado e superficial do violín (antigo e moderno) están excluídos. Todo está predisposto a dar a luz a unha “voz musical” do violín que pode ser diferente, xerando diferentes posibilidades de construción: vibración continua, uso dun glissando lento e unha oscilación constante, articulacións da man esquerda sobre os mesmos polos, o ataque duro *sforzato* lembran seguramente o son dalgunhas obras de Giacinto Scelsi e Xenakis, así como de outras músicas non europeas. A construción do traballo e o xogo das relacións son pola contra completamente diferentes.

Hai dúas forzas sonoras elementais e complementarias: o son sostido e oscilante, e un *pizzicato* explosivo e instantáneo das catro cordas.

A evolución individual de cada forza e o cambio na forma de relacionar estes dan lugar a diferentes momentos da obra. A son sostido e inestable –forza inestable e sen puntos de equilibrio– adquirirá dimensión, un perfil pechado e o equilibrio dun verso de recitación. O *pizzicato* violento e instantáneo, cuxa aparencia é inicialmente imprevisible e disruptiva –forza concentrada, monoforme e pechada– adquirirán flexibilidade e a inestabilidade necesarias para ser moduladas. Volverase parte dunha fórmula rítmica elemental, que marca a recorrencia do son inestable novamente ao longo da segunda parte da obra. É un círculo (a peza remata nun momento do comezo), onde o equilibrio das forzas cambia constantemente, dentro dun límite definido.

Pierluigi Billone

A INTÉRPRETE

LINDA JANKOWSKA

Intérprete, educadora, investigadora e productora de concertos comprometida coas diversas facetas da música contemporánea. Violinista de adestramento clásico, a miña práctica estendeuse ao longo dos anos: hoxe en día tamén toco dispositivos electrónicos, obxectos sonoros e percusión. Os meus intereses na vangarda e logo, nun espectro musical máis amplo, leváronme a co-fundar o ensemble de música experimental – Distractfold, que foi o meu principal ámbito de desenvolvemento artístico nos últimos 7 anos. Cheguei a vivir no Reino Unido hai 8 anos, despois de vivir por un tempo en Múnic, pero a miña infancia e anos formativos tiveron lugar en Polonia.

www.lindajankowska.com www.distractfold.org.uk